

Здраве
от природата

Copyright © Danikov N. I., 2013
Публикувана за пръв път в Русия от издателство
„Ескимо“ през 2013 г.

- © Николай И. Даников, автор, 2017 г.
- © Стефанка Станчова-Цолова, превод, 2017 г.
- © Стефка Иванова, корица, 2017 г.
- © Книгоиздателска къща „Груд“, 2017 г.

ISBN 978-954-398-503-6

Чудодейната сила на содата

Николай Даников

ПРЕВОД ОТ РУСКИ СТЕФАНКА СТАНЧОВА-ЦОЛОВА

Книгоиздателска къща **труд**
София, 2017

Леченията, споменати в книгата, нямат за цел да заместят стандартното лечение, предписано от професионални медицински лица.

За всяко медицинско състояние или симптом винаги се консултирайте с квалифициран лекар.

Нито авторът, нито издателят поемат каквато и да е отговорност за вашето здраве или за това, как вие избирате да използвате информацията от тази книга!

От автора

*Посвещавам на сина си Дмитрий,
който ми помага в работата*

Между различните полезни за човека хранителни и лечебни средства особено място заема содата бикарбонат. Лекарствените препарати, съдържащи сода, се използват отдавна за лечение и профилактика на многочислени заболявания при човека, започвайки от обикновената хрема до такива широко разпространени и опасни болести като сърдечносъдовите нарушения, нервните, кожните, стомашно-чревните и други болести, а дори и злокачествените новообразувания. С увереност може да се каже, че содата притежава повече лековити свойства, отколкото много синтетични лекарства.

Содата и лекарствените препарати, които я съдържат, имат съществени предимства – те въздействат много по-мекко върху човешкия организъм, отколкото синтетичните лекарствени средства, по-добре се транспортират, значително по-рядко предизвикват странични алергични реакции и като правило нямат акумулиращ ефект (не се натрупват в организма).

Без всякакво съмнение содата е велик дар на природата. Нейната достъпност, лесният начин на приготвяне, удобството при използването и отсъствието на нежела-

ни странични ефекти дава възможност на хората да я използват като лечебно средство в ежедневието и да я поставят в домашната аптека.

Надявам се, че представеният труд ще ви помага при нужда.

Лековитата сода

Содата е известна на човека примерно от хиляда и петстотин – две хиляди години преди нашата ера, а може би и по-рано. Добивана е от содените езера.

Първите сведения за получаването на содата чрез изпаряване на водата от содените езера се откриват в съчиненията на римския доктор Диоскорида.

Авицена пише: „Място, ухапано от куче, и всякакво ухапване или убождане трябва да се залива с човешка урина, примесена с природна сода“.

- Шамбала, приложена под формата на компрес със сода, е полезна при втвърдяване на слезката.
- Смес, направена от прахообразен тамян и сода, изчиства пърхота и изсушава язвите върху главата.
- При сърбежи тялото се измива със смес от сяра, оцет и сода.
- Седефче, примесено със сяра, премахва брадавиците.
- Черен пипер със сода предизвиква отслабване.
- При твърд корем се прилага сок от тиква с мед, като се прибавя сода.
- Нигелата (черен кимион) се използва при затруднено дишане, като се пие заедно със сода.
- Известният лекар на Средновековието А. Амасиаци пише: Най-добър вид е бялата сода. Тя притежава пречистващи свойства. Тя премахва лунички, а също и обриви на лицето. Воден разтвор на сода унищожава възшките. Содата помага и при перде на очите. Разрежда гъсти разтвори. Компреси със сода могат

да разнесат тумора на слезката. Клизма със смес от смокинов сок и сода помага при колики. Ако полови-ят член се намаже със смес от сода с масло и мед, то това предизвиква полово желание. Содата изсмуква водата от херниевата торбичка. Ако се намаже херни-ята със смес на сода с ажгон (айован) и зелев сок, то тази смес изтегля водата от нея. А неин заместител е бораксът.

- В старинния „Травник“ е написано: „Ако содата се смеси в равни количества със сметана и се капе вечер в очите, то това е подходящо средство за отстраняване на очното перде.
- При скрофулоза (лимфатизъм) трябва болното място да се мие със сода, примесена със сапун и малко мляко.
- При млечница содата трябва да се смесва в равни количества със сок от зърнести плодове, градински кисели плодове или кисел квас, да се прибавят цветовете от шипка и да се вари, докато течността намалее наполовина. След това остатъкът трябва да се прецеди и подслади с мед. Така получената течност трябва често да се държи в устата.
- При мастит е необходимо пет пъти на ден да се прави компрес от настърган морков, сода и сметана.
- При често повръщане, болки под лъжичката, т.е. стомаха, съхнене на устата, посиняване на устните и краката, предизвикано от отравяне с живак, сублимат, цинкови соли, минерал, арсен и др.: вземат се 819 г сода, наливат се 2,5 л вода, вари се и след това се пие по 1 голяма чаша на половин или четвърт час, като се придружава с чаша прясно мляко. Терапията продължава, докато стомахът се изчисти от отровата.
- При затруднено уриниране болният трябва да престои 4 часа потопен до кръста в топла вана, като към водата се прибавят цветове от лайка и голямо количество сода.

- При язва на краката е полезно язвите да се мият 3 пъти на денонощие във воден разтвор на сода, след което раната се покрива с чиста и суха марля“.

- Изкуствената сода е получена едва през XVIII век. Първият промишлен метод за получаване на сода е установен в Русия. В 1764 година руският химик, швед по произход, академик Ерик Густав Лаксман съобщава, че сода може да се получи чрез изпичане на природен натриев сулфат с дървени въглища.

През 1791 година френският лекар и химик технолог Никола Леблан, без да познава метода на Лаксман, получава патент на име „Метод за превръщане на глауберовата сол в сода“. Леблан предлага сода да се получава чрез нагриване на смес от натриев сулфат, креда (калциев карбонат) и дървени въглища. Много европейски страни започват да използват технологията за производство на сода по Леблан. Първият завод от този тип е открит през 1864 година от М. Пранг в Бернауле. След няколко години в района на настоящия град Березники е построен голям содов завод на фирмата „Любимов, Солве и Ко“, където се получават 20 хиляди тона сода на година. Този завод използва нова технология за производство на сода – амонячен метод, изобретен от белгийския инженер химик Ернесто Солве. Предимствата на амонячния метод пред метода на Леблан са в получаването на по-чиста сода, по-малко замърсяване на околната среда и икономия на гориво (тъй като тук температурата за производство е по-ниска).

Сега в света се произвеждат няколко милиона тона сода в година.

Натриевият карбонат се използва в производството на стъкло (това е съставна част на шихтата – смес от изходните вещества, от която се добива чрез топене на стъклото), за получаване на сапун и други измиващи средства, в целулозно-хартиената промишленост (за сваряване на целулоза). Голямо количество сода се използва

за получаване на алуминий, именно содата е необходима за обработване на изходната суровина в алуминиевата промишленост – боксит. В промишлеността за неутрализиране на киселините се използва натриев карбонат. При пречистване на нефтопродуктите неразтворимите карбонати и хидроксици се утаяват и след тяхното нагряване се използват като пигменти.

Натриевият хидрокарбонат (хлебна сода) също не остава без употреба. Той служи като източник на въглероден двуокис при печенето на хляб и сладкарски изделия, при газирани напитки, а също и при пожарогасителите. Освен това хлебната сода заема своето законно място в домашната аптека като едно от най-простите и евтини, но много необходими лекарствени средства.

Съхранени са свидетелства за това, че Е. И. Ръорих цени високо лековитите свойства на содата.

В писмо от 1 януари 1935 година Е. И. Ръорих пише: „Въобще владиката силно съветва всички да свикнат да приемат сода два пъти на ден. Това е изумително предпазно средство срещу много тежки болести, в частност срещу рака“. (Писма на Елена Ръорих, т. 3, стр. 74)

4 януари 1935 година: „Аз ежедневно приемам сода, понякога при силно напрежение, по осем пъти на ден по една чаена лъжичка. При това аз просто я изсипвам върху езика си и пия вода. Също така горещо, но непреварено мляко със сода действа забележително добре при всички простуди и напрежения на центрове“. (Писма, т. 3, стр. 75)

„Добре е и на децата да се дава сода в горещо мляко.“ (П 6,20, 1)

18 юли 1935 година: „След това ви съветвам ежедневно да приемате по 2 пъти на ден двуокисна сода. При болки под лъжичката (напрежение в слънчевия сплит) приемането на сода е незаменимо. Да, и въобще содата е най-благоприятното средство. Тя предпазва от всевъзможни болести, започвайки от рака, но трябва да се нау-

чим да я приемаме ежедневно, без да пропускаме. Също така при разкършване и парене в гърлото е незаменимо горещото, но не кипнало мляко, със сода. Обикновената пропорция – една чаена лъжичка сода на една чаша мляко. Препоръчвайте содата на всички. Също така наблюдавайте стомахът да не е обременен и червата да са чисти“. (П, 18.06-35)

Великият Учител съветва всички хора ежедневно да приемат сода два пъти на ден: „Правилно е, че не забравяте значението на содата. Не без причина я наричат пепелта на божествения огън. Тя принадлежи към широко използваните лекарства, изпратени за ползване от цялото човечество. Трябва да се помни за содата не само при болест, но и при благополучие. Като връзка с огнените действия, тя е щит за тъмата на разрушението. Но трябва тялото да се приучва към нея продължително. Всеки ден тя трябва да се приема с вода или мляко; приемайки я, трябва да я насочвате към нервните центрове. Така постепенно може да се образува имунитет“. (Мир Огненный, 2, 461)

„За намаляване на диабета приемът на сода... мляко със сода винаги е добре.“ (Мир Огненный, 3,536)

„При раздразнение и вълнение съветвам мляко във всички видове като обикновена противоотрова. Содата укрепва действието на млякото.“ (С. 534.) „При вълнение – преди всичко диета и валериан, и разбира се, мляко със сода.“ (Сердце, 548)

Лечение на кашлицата „... Мускус и горещо мляко добре предпазват. Студеното мляко не се свързва с тъканите, горещото мляко със сода прониква в центрове...“ (Мир Огненный, 1,58)

„Содата е полезна и е толкова близка по смисъл до огъня. Самите содени полета са наричани пепел от Великия пожар. Така в древността хората вече знаят особеностите на содата. Повърхността на Земята е покрита със сода за широка употреба.“ (Мир Огненный, 595)

„Запекът се лекува по различни начини, пропускайки най-простия и естествен начин, а именно: проста хлебна сода с горещо мляко. В дадения случай действия металът натрий. Содата е дадена на хората за широка употреба. Но това не се знае и често се прилагат вредни и дразнещи лекарства.“ (Грани Агни Йога, 11, 327)

„Огненото напрежение се отразява на някои функции на организма. Така в този случай за правилната работа на червата е необходима сода, която се приема с горещо мляко. Содата е добра с това, че не дразни червата.“ (Грани Агни Йога, 11, 515)

„Към обикновеното изчистване на червата може да се добави постоянният прием на хлебна сода, която притежава способността да неутрализира много отрови...“ (Грани Агни Йога, 12, 147, М. А. Й.)

На 1 юни 1936 година Елена Ръорих пише: „Содата получи повсеместно признание и сега по нея се увеличат особено в Америка, където тя се употребява едва ли не срещу всички болести... На нас ни е посочено да приемаме сода два пъти на ден, така както и валериан, без да се пропуска нито един ден. Содата предпазва от много болести, включително даже и от рак“. (Писма, т. 3, с. 147)

Така още в началото на миналия век е известно, че с рака можем да се борим с помощта на обикновената хлебна сода.

8 юни 1936 г.: „Въобще содата е полезна почти при всички болести и предпазва от много заболявания. Поради това не се опасявайте да я приемате, така както приемате и валериан“. (Писма, т. 2, с. 215)

„Това е изумително предпазно средство при много тежки заболявания, в частност при рака. Аз чувах за случай на излекуване от стар повърхностен рак чрез посипване със сода. Когато си спомним, че содата влиза в състава на нашата кръв, то става ясно нейното благоприятно действие. При огнените явления содата остава незаменима.“ (Писма 3, 19, 1)

За дозата на приемане Е. И. Ръорих пише: „Дозата на содата за момче (диабетик на 11 години) – четвърт чаена лъжичка четири пъти на ден“. (Писма, т. 3, с. 74)

„Един английски доктор... употребява обикновена сода при всякакви възпалителни и простудни болести, включително възпаление на белите дробове. При това той я дава в достатъчно високи дози, едва ли не по чаена лъжичка, до четири пъти на ден в чаша мляко или вода. Разбира се, английската чаена лъжичка е по-малка от нашата руска лъжичка. Моето семейство при всички простуди, особено при ларингит и крупозна кашлица употребява горещо мляко със сода. На чаша мляко поставяме чаена лъжичка сода.“ (Писма, т. 3, с. 116.) „Ако вие още не сте приемали сода, то започнете с малки дози, по половин кафена лъжичка на ден. Постепенно може да увеличите тази доза. Лично аз приемам ежедневно две-три пълни чаени лъжички. При болки в слънчевия сплит и тежест в стомаха приемам значително повече, но винаги трябва да се започва с малки дози.“ (Писма, т. 3, с. 309)

За ползата от содата при растенията се казва: „Сутринта можете да полеете растенията, добавяйки във водата щипка сода. При залез трябва да полеете с валериан“. (Агни Йога, п. 387)

В храната на човека „не трябва да има изкуствено приготвени киселини“ (Агни Йога, п. 442), т.е. очевидно се говори за вредата от изкуствените киселини, но изкуствените основи (сода и калиев бикарбонат) са много по-полезни от калиевия хлорид и оротат.